RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0050 van 20 april 2011 in de zaak 2010/0424/A/3/0382

In zake:	de vzw , met zetel te 3000 Leuven,
	verzoekende partij
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Dany SOCQUET kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan
	verwerende partij
I. Voorwe	ERP VAN DE VORDERING
	steld bij aangetekende brief van 7 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het tatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 11 maart 2010.
	tegen de g van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven van ingewilligd.
•	aan de nv de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen constructie en het bouwen van een winkel met studentenkamers.
Het betreft een perc	ceel gelegen te 3000 Leuven, en met kadastrale omschrijving.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 april 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer en de heer die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 28 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het "slopen van bestaande constructie en bouwen van een winkel met studentenkamers".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Leuven', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is eveneens gelegen binnen het gezichtsveld van het beschermd stadsgezicht 'Handbooghof'.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 september 2009 tot 3 oktober 2009, worden vijf bezwaarschriften ingediend, waarvan twee in meerdere exemplaren door verschillende ondertekenaars.

De brandweer van Leuven brengt op 4 september 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Huisvesting van de stad Leuven brengt op 15 september 2009 een gunstig advies uit.

Op 20 november 2009 brengt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar een advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven weigert op 27 november 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de nv en overweegt hierbij het volgende:

Beoordeling van de aanvraag

2.c. Verenigbaarheid met andere voorschriften

Overeenkomstig de artikels 5.4.5 en 5.4.4 van de stedenbouwkundige verordening inzake het aanleggen van parkeerplaatsen en fietsenstallingen buiten de openbare weg dient er voorzien te worden in de aanleg van 19 parkeerplaatsen en 48 fietsenstallingen. Het project voorziet niet in de nodige parkeerplaatsen en fietsenstallingen. Er word slechts 12 parkeerplaatsen en 46 fietsenstallingen voorzien, terwijl er 19 parkeerplaatsen en 48 fietsenstallingen nodig zijn.

. . .

2.e. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het project komt niet voor vergunning in aanmerking omwille van:

- de onaangepaste volumetrie: zowel in de als in de is de bouwhoogte en het
aantal bouwlagen te groot, wat zeer storend is in het straatbeeld en een onverantwoord
precedent vormt voor een schaalvergroting op deze locatie. In de worden 4
bouwlagen plus een dak voorzien, terwijl 3 bouwlagen plus dak hier gangbaar zijn (de
bestaande gebouwen - die gesloopt worden- tellen trouwens ook 3 bouwlagen plus een
dak). Het invoegen van een extra bouwlaag heeft (behalve de schaalvergroting) ook als
effect dat de normale horizontale geleding van de gevels hier prompt onderbroken wordt
- wat storend is in het straatbeeld. De verwijzing naar het tegenover gelegen -
stedenbouwkundig bijzonder ongelukkige- hoekgebouw is ruim onvoldoende om het
doorbreken van de gangbare typologie hier te verantwoorden. In de worden 3
bouwlagen voorzien (vandaag : minder dan 2 bouwlagen), wat - rekening houdend met
de zeer beperkte breedte van de straat (ca. 5m tussen de gevellijnen) en de beperkte
diepte van het perceel- te veel is. Zelfs in het meer noordelijke deel van de waar
de straat aanzienlijk breder wordt, tellen de woningen slechts 2 bouwlagen met een dak.
Het volume van 3 bouwlagen langs de bevindt zich bovendien slechts om ca. 5m
van de zijdelingse perceelsgrens van het pand
Bovendien wordt de gelijkvloerse bouwlaag volledig bebouwd. Het perceel ligt evenwel
niet in het kernwinkelgebied en is - vanaf de zeer diep (ca. 47m). Het volledig
bebouwen van het perceel is hier niet wenselijk en vormt een precedent voor het
bebouwen van binnengebieden buiten het kernwinkelgebied.

- het onaangepaste programma: het perceel ligt niet binnen het kernwinkelgebied. Desalniettemin voorziet de aanvraag in een grootschalige winkelruimte en (louter) studentenkamers, evenwel zonder aan de vereisten inzake parkeergelegenheid en fietsstallingen te voldoen. Een complex met winkelruimte en studentenkamers kan op deze locatie maar overwogen worden indien alle bijhorende faciliteiten op een goede manier in het project opgenomen zijn.

Het ontwerp voldoet niet aan de gebruikelijke stedenbouwkundige regelgeving en is bijgevolg in niet overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

. . .

2.h. Advies van de gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar Omwille van hoger vermelde argumenten wordt deze stedenbouwkundige aanvraag ongunstig geadviseerd.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 27-11-2009 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de vergunning omwille van de hierboven vermelde redenen.

..."

Tegen deze beslissing tekent de nv op 30 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 28 januari 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 11 maart 2010, beslist de verwerende partij op 11 maart 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

"..

- 3. De aanvraag is gelegen binnen het gezichtsveld van het beschermd stadsgezicht 'Handbooghof'. Een advies van Onroerend Erfgoed ontbreekt in het dossier. Wel werd door Onroerend Erfgoed tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift ingediend, dat verwijst naar de historische waarde van het hoofdgebouw. Onroerend Erfgoed wijst erop dat een bescherming onderzocht wordt en vraagt in dit licht de sloop van de bestaande bebouwing ongunstig te adviseren. Onroerend Erfgoed geeft daarbij geen verdere evaluatie van het geplande project.
- 4. Aangaande de erfgoedwaarde van het pand dient verwezen naar de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Het pand komt voor op een lijst van herinventarisatie die loopt in 2010. Op 14 september 2009 werd een voorgaande inventaris vastgesteld, waarin het pand niet werd opgenomen. De maatregelen die van toepassing worden bij opname zijn dus niet van toepassing. Concreet houdt een opname in dat volgens het art. 12/2 §1 er voor het slopen een onroerenderfgoedtoets dient te gebeuren. Dit kan leiden tot een nietbindend ongunstig advies van Onroerend Erfgoed.

In voorliggend geval betreft het pand een laatclassicistisch ensemble van twee woonhuizen die werden samengevoegd en in het laatste kwart van de 18de eeuw als één geheel gebouwd werden. Dit ter vervanging van een eerder pand 'Vriesland', waarvan er volgens bronnen nog een kern aanwezig zou zijn. In de binnenstad zijn nog talrijke van dergelijke relicten te vinden. Tot op heden werd nog niet overgegaan tot bescherming van dit soort panden. De ontwerplijst heeft in deze geen enkele juridische draagwijdte.

Eén van de basisvoorwaarden die gehanteerd worden om gebouwen tegen het verdwijnen te beschermen (en daar dan ook de nodige tegemoetkomingen aan te verbinden), is dat deze tot de laatst overblijvende restanten van een bepaalde periode behoren. Hier zijn er nog veel panden uit dezelfde periode met eenzelfde architecturale kwaliteit terug te vinden in de binnenstad.

Er zijn geen wettelijke afdwingbare voorschriften die de afbraak kunnen verhinderen. Art. 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat de ruimtelijke ordening gericht is op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit. Hier wegen de culturele gevolgen, het verloren gaan van een laat-18de eeuws ensemble, niet op tegen de economische gevolgen van de beperkingen die een verplichte restauratie van dit pand in een slechtere bouwfysische toestand met zich mee zou brengen.

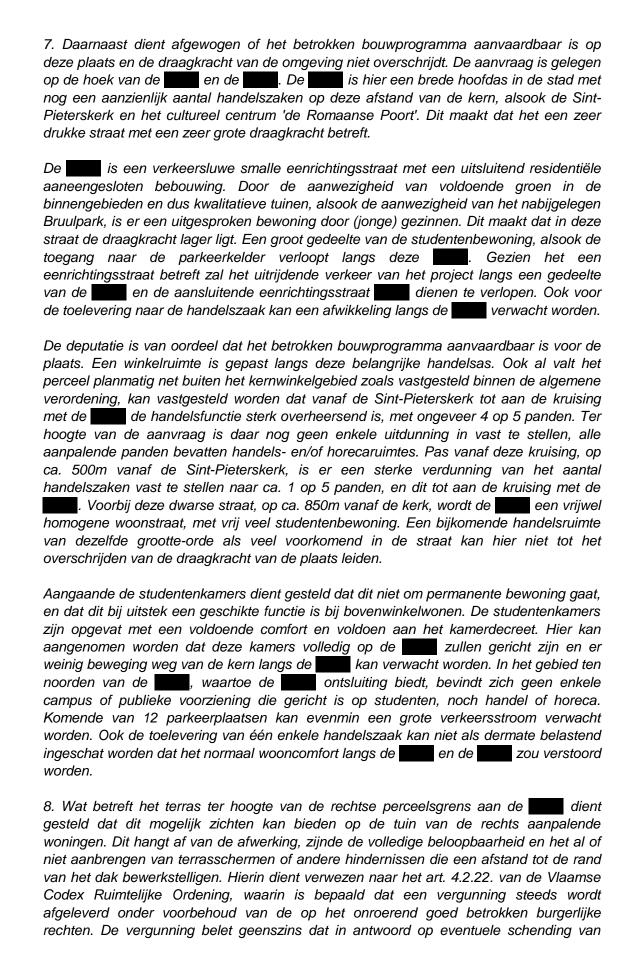
5. De aanvraag valt onder toepassing van de stedenbouwkundige verordening op het aanleggen van parkeerplaatsen en fietsenstallingen. Er zijn 19 parkeerplaatsen nodig binnen het project en 48 fietsenstallingen. In de kelder is voorzien in 12 parkeerplaatsen en 46 fietsenstallingen. De beroeper argumenteert hierbij dat gezien de ligging vlakbij de kernwinkelszone (waar geen parkeerplaatsen vereist zijn) het aantal parkeerplaatsen

voldoende is. Nog bijkomende parkeerplaatsen zouden ook kunnen ingenomen worden in een nabijgelegen eigendom.

Artikel 6 van de verordening bepaalt dat indien de parkeerplaatsen en fietsenstallingen volgens de verordening (deels) niet aangelegd (of niet kunnen aangelegd) worden, de verplichtingen voortkomend uit deze verordening vervangen worden door de betaling van de door het belastingsreglement ter zake opgelegde verplichting. De incohiering van een belasting valt niet onder een stedenbouwkundige beoordeling. Uit ruimtelijk oogpunt is het zo dat de configuratie van het perceel, met kleine oppervlakte op een hoek, maakt dat niet kan voorzien worden in nog meer parkeerplaatsen op het eigen terrein. Gezien de ligging vlak buiten het kernwinkelgebied, waar er een vrijstelling geldt voor parkeerplaatsen, de zeer goede ontsluiting met het openbare vervoer, en het feit dat de aanvrager in staat is de ontbrekende parkeerplaatsen op kleine afstand binnen een ander eigendom te realiseren, kan verwacht worden dat het ontbreken van de benodigde parkeerplaatsen hier niet zal leiden tot een afwenteling op het openbaar domein.

6. De aanvraag valt onder toepassing van de algemene bouwverordening van 31 augustus 2009, van toepassing sinds 1 januari 2010. De aanvraag is in overeenstemming met de regels aangaande de maximaal bebouwbare oppervlakte en andere inplantingsregels. Er ontstaat echter een strijdigheid met het art. 7.1 van het hoofdstuk 2 van de algemene bouwverordening. Art.7.1. bepaalt dat de kroonlijsthoogte van een gebouw niet lager is dan de laatste aanpalende kroonlijst en niet hoger dan de hoogste aanpalende kroonlijst. Hier gaat het om het eerste aanpalende pand langs de het eerste aanpalende pand langs de De aanvraag voorziet aan de in een kroonlijst van 12.36m, tegenover de links aanpalende kroonlijst van 11.15m. De eerst aanpalende kroonlijst aan de is 5.98m hoog. Er is een uitzondering wanneer de aanpalende bebouwing ongewoon hoog of laag is in de straatwand. Hier zijn de aanpalende panden in overeenstemming met wat gangbaar is in de straatwand. Wel komen er in de beide straten verschillende hogere gebouwen voor, wat als motivatie dienstig kan zijn om een afwijking van de de bouwverordening toe te staan. Afwijkingen zijn steeds mogelijk op de bepalingen van hoofdstukken 2 en 3, de betrokken bepalingen vallen onder hoofdstuk 2: Inplanting, volume en uitzicht van gebouwen en hun directe omgeving. Deze afwijkingen kunnen onder meer om reden van de specifieke kenmerken van de site. De motivering zoals opgenomen in het beroepsschrift kan gelijkgesteld worden met de benodigde motiveringsnota.

wordt een beperkte verhoging van 1.21m tegenover het aanpalende pand voorgesteld. Gezien de ligging op een hoek kan een kleine markering aanvaard worden, waarbij dient gesteld dat er meer dominante gebouwen in de omgeving aanwezig zijn. Ook kunnen er hogere gebouwen verwacht worden bij het reconversieproject van de ziekenhuissite aan de overzijde van de straat. Aan de betekent de kroonlijst van 10.35m tegenover de kroonlijsthoogte van 5.98m bij de eerste aanpalende woning een grotere afwijking. Hierbij dient echter gesteld dat verderop in de straat en aan de overzijde hogere bebouwing domineert, en dat nabij de aansluiting plaatselijk het gebouw lager is opgevat. De volumes zijn dus met een verbindend volume losgetrokken van elkaar. Het aantal bouwlagen is in overeenstemming met de richtinggevende bepalingen bij het gewestplan, waarbij een afbouw is voorgesteld aan de Het bouwvolume aan de wijkt ook terug vanaf de perceelsgrens met het eerste aanpalende pand aan de en heeft een plat dak, wat maakt dat het geen dominant of overheersend bouwvolume zal worden. In de architectuur is voor een sobere en hedendaagse opvatting gekozen die de integratie nog zal verbeteren. De plaatselijke omstandigheden kunnen de betrokken afwijkingen verantwoorden.

burgerlijke rechten later nog schermen worden aangebracht of andere middelen om zichten te vermijden.

De deputatie vergunt de aanvraag, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;
- de aanvraag voldoet met uitzondering van de aangevraagde kroonlijsthoogtes aan de algemene bouwverordening. Voor de kroonlijsthoogtes kan gezien de specifieke kenmerken van de site een afwijking toegestaan worden;
- de af te breken panden aan de zijn niet beschermd en komen niet voor op de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed, de gegevens uit de ontwerp-lijst voor de inventaris zijn niet van die aard dat een bestendiging hier kan afgedwongen worden;
- het bouwprogramma met een handelsruimte op de benedenverdieping en studentenkamers op de verdiepingen is gepast voor de plaats en overschrijdt de draagkracht van de omgeving niet;
- de verschuiving van een gedeelte van de parkeerbehoefte naar een ander gebouw in hetzelfde eigendom kan gezien de ligging nabij het kernwinkelgebied en de uitrit langs de rustige
 als positief onthaald worden;
- de voorgestelde bouwprofielen en de architectuur zullen langs beide aanpalende straten tot een goede integratie leiden;
- de functionele invulling van het gebouw zal leiden tot voldoende verblijfscomfort voor de studenten. De aanvraag voldoet aan het Kamerdecreet.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat de aanplakking van de bestreden beslissing gebeurde op 8 april 2010. De verzoekende partij zou dit geverifieerd hebben bij de stadsdiensten.

Met betrekking tot de tijdigheid van het voorliggende beroep stelt de verwerende partij in haar antwoordnota het volgende:

"

Aangezien de beroepen dienen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen die ingaat wat de vergunningsbeslissing betreft i.c. de dag na deze van de aanplakking.

Dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar per schrijven van 25 maart 2010 het college van burgemeester en schepenen, bij toepassing van artikel 4.7.23, § 4 heeft verzocht om een afschrift van de beslissing gedurende een periode van dertig dagen aan

te plakken op de plaats waar de vergunningsaanvraag betrekking heeft waarbij de burgemeester erover waakt dat tot de aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf ontvangst van bedoeld schrijven.

Dat voormeld schrijven werd ontvangen op het college per 26 maart 2010 en de aanplakking aldus binnen de tien dagen na ontvangst ervan dient te gebeuren en aldus uiterlijk op 5 april 2010 en de vervaltermijn van dertig dagen teneinde een tijdig beroep in te stellen verstreek op 5 mei 2010.

Dat uit de datum vermeld op het verzoekschrift blijkt dat het verzoekschrift werd verzonden per 7 mei 2010 en aldus buiten de hiertoe voorziene verjaringstermijn valt.

Dat het aan uw Raad, zelfs ambtshalve, toekomt de ontvankelijkheid van huidige vordering ratione temporis te onderzoeken. ..."

In repliek op de door de verwerende partij opgeworpen exceptie stelt de verzoekende partij in haar wederantwoordnota dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 7 april 2010. De verzoekende partij verwijst hiertoe naar het attest van aanplakking dat ze bij haar stukken voegt.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking. Uit het door de verzoekende partij neergelegde attest van aanplakking blijkt dat de aanvrager op eer heeft verklaard dat hij op 7 april 2011 is overgegaan tot aanplakking van de bestreden beslissing.

De Raad is derhalve van oordeel dat, hoewel in het attest van aanplakking wordt verwezen naar artikel 4.7.19, §2 VCRO terwijl in deze artikel 4.7.23, §4 VCRO van toepassing is, de aanplakking conform de geldende decretale bepalingen is geschied en dat het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een ter post aangetekende brief van 7 mei 2010, tijdig is.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partij

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de verzoekende partij niet blijkt te beschikken over de vereiste hoedanigheid om een beroep bij de Raad in te stellen. In de voorliggende aangelegenheid dient de Raad meer specifiek te onderzoeken of het daartoe bevoegde orgaan van de verzoekende partij, zijnde een vereniging zonder winstoogmerk, tijdig heeft beslist om tegen de bestreden beslissing in rechte te treden bij de Raad. De Raad stelt in dit verband vast dat de verzoekende partij een afschrift van haar actuele statuten neerlegt, een afschrift van de akte van aanstelling van haar organen en een machtiging om in rechte te treden, ondertekend door de voorzitter en de ondervoorzitter.

Uit de door de verzoekende partij neergelegde stukken blijkt dat op 9 december 2004 vier personen voor een mandaat van drie jaar werden aangeduid als bestuurder van de verzoekende partij. Er worden door de verzoekende partij geen stukken voorgelegd waaruit blijkt dat vermelde mandaten intussen werden verlengd of hernieuwd en de statuten van de verzoekende partij voorzien evenmin in de continuering van de bestuursmandaten. De door de Raad gedane vaststellingen werden ter gelegenheid van de openbare terechtzitting van 6 april 2011 bevestigd door de personen die voor de verzoekende partij aanwezig waren.

Uit het voorgaande moet afgeleid worden dat de verzoekende partij niet langer over een bestuursorgaan beschikt aangezien het mandaat van alle bestuurders verlopen is en niet werd verlengd of hernieuwd. De Raad moet dan ook noodzakelijk vaststellen dat de machtiging om in rechte te treden, die werd ondertekend door twee bestuurders wiens mandaat verlopen is, als niet rechtsgeldig moet worden beschouwd.

Het verzoek tot vernietiging is bijgevolg niet ontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
- 2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 20 april 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW Filip VAN ACKER